Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

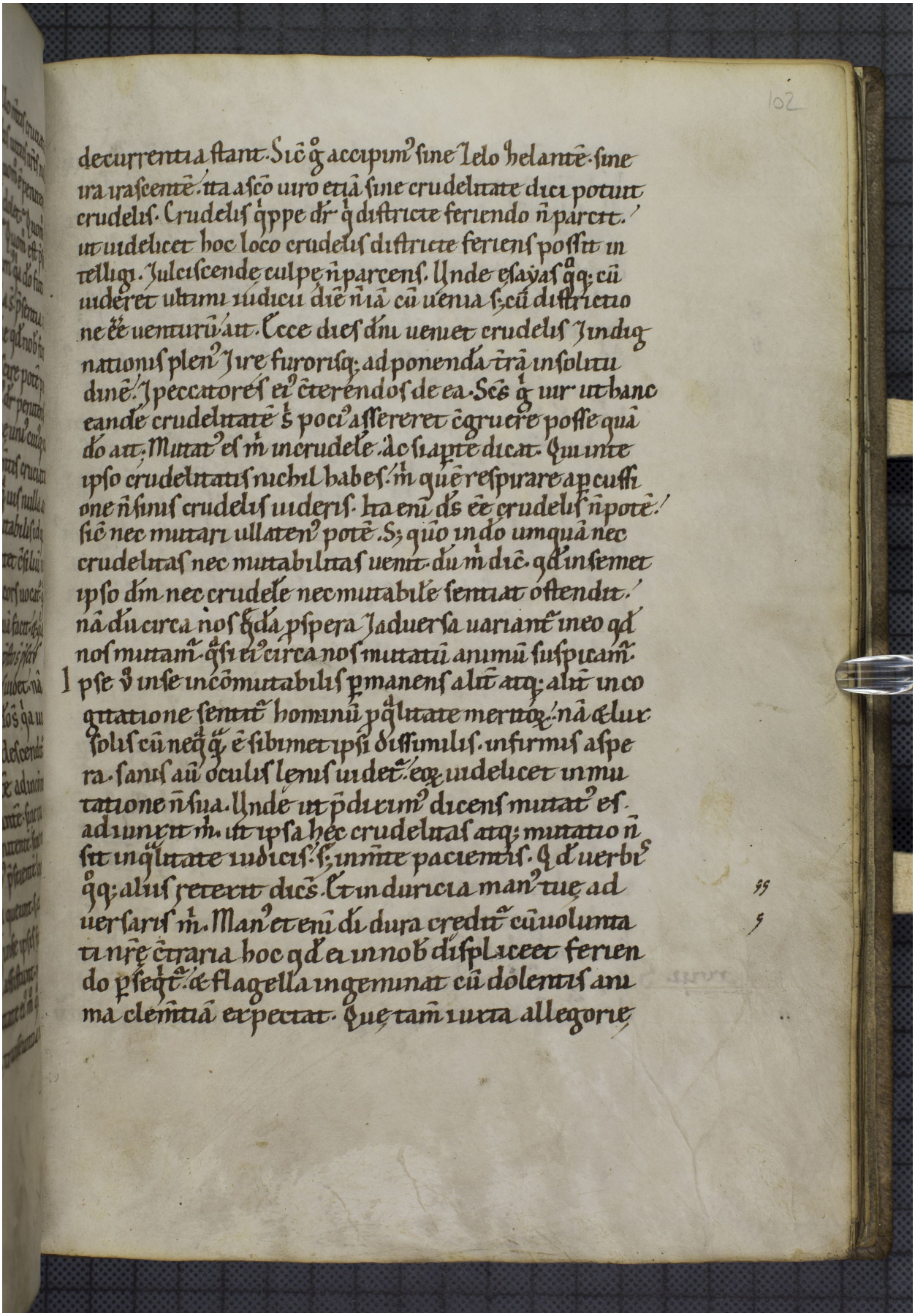

102

decurrentia stant. Sic q̃ accipim⁹ sine zelo helantē. sine
ira irascentē. ita asco uiro etiā sine crudelitate dici potuit
crudelis. Crudelis q̃ppe dr̄ q̃ districte feriendo ñ parcit.
ut uidelicet hoc loco crudelis districte feriens possit in
telligi. Juleiscende culpe ñ parcens. Unde esaias q̃q; cū
uideret ultimi iudicii diē ñiā cū uenia s; cū districtio
ne ēe uenturū ait. Ecce dies dñi uenit crudelis Jndig
nationis plen⁹ Jre furorisq; ad ponendā terrā insolitu
dinē. Jpeccatores ei⁹ ēterendos de ea. Scs q̃ uir ut hanc
eandē crudelitatē s poci⁹ assereret ēgruere posse quā
do ait; Mutat⁹ es m̄ incrudele. ac si aptē dicat. Qui inte
ipso crudelitatis nichil habes. m̄ quē respirare ap cussi
one ñ sinis crudelis uideris. hra enī ds ēe crudelis ñ potē.
sic nec mutari ullaten⁹ potē. S; quō in do umquā nec
crudelitas nec mutabilitas uenit. dñ m̄ dic. qd insemet
ipso dm̄ nec crudele nec mutabile sentiat ostendit.
nā dñ circa nos q̃dā pspera Jaduersa uariantē in eo qd
nos mutam̄ q̃si ei⁹ circa nos mutatī animū suspicam̄.
1 pse ⁹ in se incōmutabilis pmanens alīt atq; alīt in co
gitatione sentit hominū pq̃litate meritoq̃. nā et lux
solis cū neq̃q̃ ē sibimet ipsi dissimilis. infirmis aspe
ra. sanis aū oculis lenis uidet. eq̃ uidelicet in mu
tatione ñ sua. Unde ut p̄dicim⁹ dicens mutat⁹ es.
adiunxit m̄. ut ipsa hec crudelitas atq; mutatio ñ
sit in q̃litate iudicis. s; in mente patientis. Q d̄ uerbi
q̃q; alius retetit dicēs. Et in duricia man⁹ tue ad
uersaris m̄. Man⁹ et enī dī dura credit cū uoluntā
ti nrē ēiraria hoc qd ea in nob displiceat ferien
do pseqt̄. et flagella ingeminat cū dolentis anī
ma clemtiā expectat. Que tam iurta allegorie